

Bà Tám Bán Xôi

Chuyện này có thật.. và nó đã xảy ra với tôi ...Cách đây lâu, lâu lắm, lâu lắm rồi ... nếu tôi nhớ không lầm.. cũng gần 18 năm .. thời gian thấm thoát như thoi đưa vậy. nhắm mắt một cái tôi đã trưởng thành và mở mắt một cái tôi đã trở thành một chàng trai tuấn tú rồi..thiệt là thời gian qua lẹ quáquê tôi ở tại Bà Quẹo. và nhà tôi thì nằm ngay con đường tránh của ngã trang.. lúc đó vì quá nghèo, nhà tôi chỉ được làm bằng những thân cây tre rồi lấy lá dừa đắp lên thôi. có chỗ ngủ tôi nghỉ cũng hạnh phúc lắm rồi. chuyện xảy ra vào khoảng tôi about 2 years old maybe ... không hình như là một tuổi tám tháng thì phải .. umm không hình như 2 tuổi. ừ cỡ đó đó tôi cũng hông nhớ nữa..

lúc đó khoảng 1 giờ sáng, tất cả mọi người đang say sưa trong giấc ngủ, mơ mơ màng màng tôi bỗng nhiên có cảm giác là lạ, tôi giật mình dậy , toát mồ hôi ... thì ra tui thấy mắc dái. tôi liền vén mùng chui rạ. vì để cho mọi người trong nhà yên giấc.. nên tôi chỉ đi nhẹ nhẹ , nhẹ nhẹ ra sau nhàđăng sau nhà là những cây dừa trụ lá .. tại ba tôi sang bằng hết để làm nhà.. thành ra những cây dừa vòng vòng nhà tôi điều trụ lá hết .. và sau những cây dừa là một con kinh nhỏ, dưới ánh trăng lơ mờ, tôi có thể nhìn thấy những cái mồ nằm sừng sững, cái này nổi cái kia ...với tiếng kêu của các kè, ễnh ương, và những tiếng của thú lạ, thỉnh thoảng một cơn gió lạnh lướt qua làm tôi lạnh cả người.. đang dái phê phê, bỗng nhiên tôi nghe tiếng ai kêu tôi" này Mario " tôi giật mình quay lại, vì tối qua tôi không biết ai. sau khi cố mở mắt thì tôi mới nhận ra đó là bà Tám bán xôi ở đầu hẻm , bà đã đứng sau lưng tôi từ bao giờ, tóc bà trắng phớt. xù xù lên, hình như là bà chưa chải đầu. mặt thì hơi xanh xanh vì, chắc tại bà chưa make up.. tại tối quá tôi cũng không nhìn rõ lắm ... bà hỏi tôi. "Mario, sau giờ này chưa ngủ nữa mà còn đứng đây làm bậy ?? " tôi liền cười bảo: thiệt không đây bà Tám? Con đang dái mà, con có làm gì đâu mà bậy. bà Tám liền nói: thiệt sao, bà Tám thấy con đứng đó dợ dợ thẳng nhỏ bà tưởng con làm bậy ... tôi liền nói: ồ thì ra là vậy .. tôi hỏi lại bà: sao bà Tám chưa ngủ mà lang thang làm gì vậy bà nói: Bà ngủ không được mới đi vòng vòng chơi thôi.. lời qua tiếng lại với bà xong, bà Tám bảo, thôi bà phải đi rồi. cháu vào ngủ đi.. tôi liền dạ chào bà, xong rồi quay lưng bước vô, đang tính đi vô nhà ... tôi chợt nhớ chuyện gì tính quay lại hỏi bà,.. nhưng tôi chợt bàng hoàng đứng chết chân dưới bóng cây dừa bà lão đang lơ lửng cách mặt đất khoảng 2 feet ... và bà đang hướng về nghĩa địa .. mái tóc trắng phớt đang bay trong gió bà còn quay cái đầu lại nhìn tôi nói " buh bye Mario hehehe" thiệt là ghê wá. ... bà không cần phải quay lưng lại, mà quay cái đầu được à?? còn cười nữa ?? giọng cười bà làm tôi rùng mình trong giây phút bàng hoàng này tôi chợt nhớ ra rằng bà Tám đã chết cách đây ba ngày rồi lấy can đảm cuối cùng còn lại, tôi ráng nhất giò chạy thẳng vô nhà, nhưng không may cho tôi. vì trời wá tối thành ra không thấy rõ.. tôi dựng cột nhà làm cái nhà xập xuống ... tôi đang lai hoai dựng cái nhà lên lại .. thì có tiếng bên dưới những lá dừa hồi vọng lên.. " dứa nào làm sập nhà đó bậy ?? " thì ra là tiếng má tôi.. tôi liền nói lại " con đây má ơi" con là ai má tôi hỏi .. con là Mario nè ... thế là đêm đó cả nhà tôi phải thức dậy hết.. thức dậy để dựng lại mái nhà tranh ... mãi tới nay, mỗi lần đi tiểu, tôi thường có cảm giác bà Tám đứng sau lưng tôi. mặc dù hiện giờ tôi đang ở trong cảnh sang giàu tại Campuchia. nhưng cái đêm hôm đó cứ còn mãi trong đầu tôi. như nó mới xảy ra ngày hôm qua vậy